

חיה Kapel מריל - ג'ונת מילרס

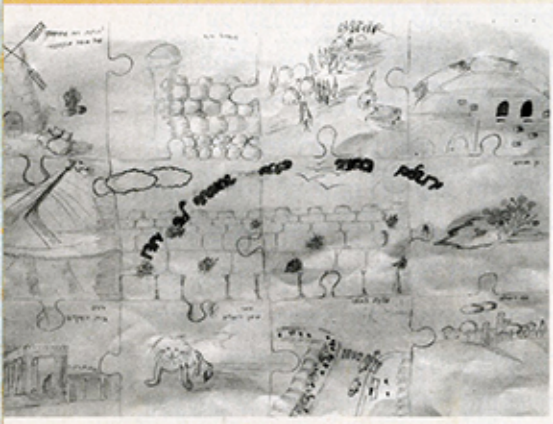

ג'טי טאלר - טמח מירלס le פס

של כל אחד ואחד לפורמט קטן. זה, הצמד למגנט, כך שאפשר לראות את הציור על גבי דלת המקרר."

בתצוגה

ציורי הילדים נעשו בטכניקות שונות: צבעי עפרון, קרש, מים ופנדה, גואש ופחם. מעננו היה לראות את ירושלים כפי שרואים אותה התושבים הצעירים שלה. הציורים הובילו אותנו בסמטאות

חנה מירא אג - ססיס מירלס

פיצו למלא את הדף והיכן לכתב את הפרטים האישיים. הדף הנח בתוך גיליונית, וכך העבר אלינו הציור. חשוב היה לנו ללמוד את הילדים, שציור מגישים בצורה מקבדת, לא על דף של מחברת, ולא מנגל או מקפל בתוך מעטפה, אם רוצים שהוא יהיה ראוי לתליה בתערוכה. התחבנו לקחת שלשים ציורים, אבל לבסוף קבלנו את כלם. כל ילד עשה כמיטב יכולתו. הוא ציר מכל הלב. כל אחד הרגיש, שהוא הביא את הציור הכי נפה, הכי מקסים. איך אפשר היה שלא לתלות את כלם! גם הבחירה של הילדים מביניהם הייתה קשה. צוות של שלש שופטות מתחום האמנות דרג את הציורים."

הטובים ביותר

"כמוכן שהתעלמו מהשמות, התחננו לגיל. ציור מדעים של "ציר" בכתה ב', הוא ציור הגיל אצל ילד בכתה ו'. מתוך הרקע האמנותי שלנו, וכלנו להבחין אם הילד ציר את הציור בעצמו, או נעזר במבנה איך? על פי הסוים הגרפיים, על פי מרקם הצבעים, הצביעה, היכלת להפך תלת מימד לדו מימד ועוד ועוד. וכלנו גם לדעת אם הציור הוא העתק של גלויה, תמונה מספר, או משהו מקורי של הילד. צפינו שהילדים יתבוננו, יקלטו בחושים, יבחרו את הדברים המרגשים, וזה יבוא לידי בטוי בציורים. הפרס נתן עבור יצירה ולא העתקה. כשהיה ברור לנו שזהו הציור של הילד, בחנו מקוריות, יצירתיות וכשורים. לבסוף, העלינו את מספר הזוכים לחמשה, והם זכו בתלושי קניה, שאותם יכלו לממש בחנות ספרים או צעצועים. היה אכפת לנו מכלם, ולא רצינו שאף אחד יתאכזב. לכן חלקנו לכלם שקית עם ממתקים, וגם העברנו את הציור

ספי - רחוב מירלס

את ירושלים

חאת: תמר

סתי מירלס - סתי אונג'רין

זה קרה לפני כשנה. באוירה חגיגית התפנסו מאה ילדי חמד באולם הארועים של מתנ"ס רוממה, כשהם מלוים בהורים, באחים ובאחיות, בסבים ובסבתות ובמבקרים נוספים. על כתלי האולם היו תלויים ציורים רבים, והנאספים עברו מאחד לשני והתבוננו בהם. "את זה אני צירתי!" "ואת זה אני צירתי!" "הנה הציור שלי!" נשמעו קריאות הצהלה מסביב.

ראינו הגעים של עמקות ושל רוממות הרוח, וגם הגעים של קלילות. הקטנים יותר מבחינת הגיל צירו גני משחקים. פנראה שבגילם, ירושלים נבטת אליהם דרך גני השעשועים והמתקנים העלזים.

ציורים מתחכמים

חומי בחרה בנושא הגמ"חיים ורצה את כלם בבגנו אחד. מכל חלון נבט אלנו גמ"ח אחד: מטות, מוצצים, תרופות, זקוקים וגמ"ח שמחה. צבעוני ביותר היה הציור של דינה משכונת תפארת רמות. היא בחרה לציר בגינים מקרים, כמו בית מלון, העירייה, בית חולים, תלמוד תורה 'דרך תבונה' ואת בגנו הסמינה. בציור אנו גם רואים את גן החיות, את הספרייה הנגדת ואת 'המכלת של דני ויוסי'.

חנה יצרה פסיפס ירושלמי, ובציור אחד שלבה את טחנת הרוח, דגם בית המקדש, בית כנסת בעיר העתיקה, גן הנוצרים, נוף ירושלמי ו... גשר המיתרים. היא גם התאימה כותרת: "ירושלים - העיר שחברה לה יחדיו". בציורים נוספים שלב כתוב המתאים למסר, כמו 'ירושלים של זהב', עיר הקדש', עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים', 'ירושלים עיר הדמעות', 'ירושלים הרים סביב לה' ועוד. הכתוב בציור של גשר התרופות נכתב מעל ציור של גשר המיתרים.

ראינו מאה ציורים המתעדים את ירושלים עיר הקדש, שכלנו מתפללים ומיחלים לבנייתה בקרוב, מכל מיני זוויות ונקודות מבט. גם אתם, קוראי ילדים, מזמנים לשוטט בעיר, להתבונן, למשש, להריח, להקשיב, לדמיון ולשחזור. שלחו לנו ציורים המתעדים את טעמה המיוחד של ירושלים. היצירות הנבחרות תתפרסמה בעזרת השם בגליונות הבאים.

העולם, הכתל הוא מקום קדוש, שממנו עולות תפלות כל פה, וכל יהודי נושא אליו עינים ומגיע פעם ב... בשביל הירושלמים הכתל זה מקום, שחיים אותו הרבה יותר, והוא חלק מההגנה של כל ילד ירושלמי. 'הולכים לכתל' זהו משפט הנשמע כאן לעתים תכופות. מירי שמה לב דוקא לאשה היושבת בעזרת הנשים ומנענעת עגלת תינוק. אחד הבנים ציר את עזרת הגברים. הוא התמקד בפסאות, בטליתות, בדמיות המתפללים, ואפלו ראה את האיש המסמון בגדו ומבקש שקט. פנראה, שהרעש בסביבה הפריע לו. מלכי העמידה חפה על רקע אבני הכתל, והנציחה את הרגע המרגש של

חומי ארנון - תפילה סכנת

איריאוי - כתר ירושלים

רחקה רחוקה - פלח חנה יהודה

צחק יצחק קליין - ספר תורה סכנת

דונה כחן - מניין מלכים

חומי סיני - חולסה ירושלים

ציורים מעניינים

גיטי יצרה את ירושלים של פעם. בציור ראינו מטבח ירושלמי מלפני כמאה שנה, על רקע בד בגוני האדם. היא התמודדה יפה עם קפלי הבד המשתפלים כלפי מטה, ובתוכו נשמרה צורת גיאומטריות נאות. אסתי יצרה את בתי אנגרינו. ראינו את הרחבה המרצפת באבנים גדולות, משחקות שם ילדות עם צמות קלועות בצניעות. ראינו את חבלי הכביסה המתוחים בין הבתים, ועליהם מתננפים ברוח המון בגדי ילדים. הכתל, איך לא, תפס מקום נכבד בציורים רבים. למליוני יהודים ברחבי

שבירת הפוס. השמחה נכרת על הפנים, והלבוש החגיגי מספר לנו כי אנו נמצאים בחתונה יהודית, בדיוק בזמן שבו מעלים את זכרון ירושלים: "אם אשכחך ירושלים תשכח ימינו... אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי".

חומי ארנון - זמרים

באבני הטחנה, ומי שבכנפים. בציור אחר נתנה תשומת לב דוקא לצומח שבקרבת האתר, ומשהו אחר לשם בקוים מדויקים את תאורת הפנס הסמוך אליה. ראינו בציורים שלוב בין דמיון ומציאות, בין עבר והנה, בין ימי חלון וימי שבת ומועד, בין לשן לחדש וכו', גם גשר המיתרים ככב בכמה וכמה ציורים, פאשר בכל ציור מתגלה צדה היפה של ירושלים, על ארח חיקיה המיוחד.

העיר העתיקה, ובשכונות שמחוץ לחומות. הרבה מוטיבים ירושלמיים חזרו על עצמם בצורות שונות. הכתל, בתי כנסת, אברכים בלבוש ירושלמי, חומת העיר העתיקה, מגדל דוד, הארנה - סמל העיר, וטחנת הרוח בימין משה. המון יפי ותם היו שם, וכל ציור בטא כיצד הדבר נראה בעיני המציא, ולא בעיני זולתו. כך למשל, היה מעגנו לראות את טחנת הרוח מזווית ראוה שונות. אותה טחנה מפרסמת, הופיעה בצבעים שונים, פאשר יש מי שהתמקד